

Ympäristövaliokunta

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain muuttamisesta sekä eräiksi muiksi laeiksi

JOHDANTO

Vireilletulo

Hallituksen esitys eduskunnalle laiksi vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain muuttamisesta sekä eräiksi muiksi laeiksi (HE 99/2015 vp): Asia on saapunut ympäristövaliokuntaan mietinnön antamista varten.

Asiantuntijat

Valiokunta on kuullut:

- hallitussihteeri Ville Koponen, ympäristöministeriö
- neuvotteleva virkamies Armi Liinamaa, valtiovarainministeriö
- riskienhallintapäällikkö Anneli Nieminen, Valtiokonttori
- apulaisjohtaja Heli Huuhka, Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskus
- apulaiskaupunginjohtaja Hannu Penttilä, Vantaan kaupunki
- toimitusjohtaja Mika Savolainen, Avara Oy
- johtaja Timo Stenius, Keskinäinen Työeläkevakuutusyhtiö Elo
- toiminnanjohtaja Jouni Parkkonen, Kohtuuhintaisen vuokra-asumisen edistäjät ry - KOVA
- johtaja Aija Tasa, RAKLI ry
- hallituksen puheenjohtaja Marko Pyykkönen, Suomen Asumisoikeusyhdistys ry
- hallituksen jäsen Matti Tarhio, Suomen opiskelija-asunnot SOA ry
- toiminnanjohtaja Anne Viita, Vuokralaiset VKL ry

Valiokunta on saanut kirjallisen lausunnon:

- Suomen Kuntaliitto

HALLITUKSEN ESITYS

Esityksessä ehdotetaan muutettavaksi vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annettua lakia, aravarajoituslakia, asumisoikeusasunnoista annettua lakia sekä asunto-osa-
keyhtiötalolainojen korkotuesta annettua lakia. Esityksen tarkoituksena on edistää asumiskustan-
nusten kohtuullisuuden toteutumista valtion tukemassa asuntokannassa. Esitys toteuttaa osaltaan
pääministeri Juha Sipilän hallituksen hallitusohjelmaa.

Valiokunnan mietintö YmVM 3/2015 vp

Valtion tukemien vuokra- ja asumisoikeusasuntojen vuokrien ja käyttövastikkeiden määräytymisessä on noudatettava omakustannuseriaa. Sitä koskevia säännöksiä muutettaisiin niin, että tuleviin korjauskustannuksiin varautumista rajoitettaisiin enintään kohtuulliseen määrään. Myös vuokrien tasaamista rajoitettaisiin tavallisten ja erityisryhmille tarkoitettujen asuntojen kesken. Asukkailla vuokrissa perittävää, omistajan omarahoitusosuudelle laskettavaa korkoa alennettaisiin. Vuokralalon omistajalle säädettäisiin velvollisuus hankkimensa merkittävimpien kiinteistöhoitopalveluiden ja kunnossapitotöiden kilpailuttamiseen sekä jälkilaskelmien laatimiseen vastaavalla tavalla kuin asumisoikeustalon omistajalla on nykyisin.

Lisäksi eräitä Asumisen rahoitus- ja kehittämiskeskuksesta kuuluvia, vuokra-asuntolainojen, asumisoikeustalolainojen ja asunto-osakeyhtiötalolainojen korkotuen maksuohjelmiin ja vakuuksiin liittyviä tehtäviä siirrettäisiin Valtiokonttorille. Muutos selkeyttäisi viranomaisten välistä tehtävienjakoa.

Korkotuki- ja aravalainajärjestelmiin liittyviä muutoksenhakusäännöksiä muutettaisiin siten, että muutoksenhaku hallinto-oikeuden päätöksestä korkeimpaan hallinto-oikeuteen edellyttäisi pääsääntöisesti valituslupaa. Valituslupasääntelyn laajentaminen kehittäisi korkeimman hallinto-oikeuden asemaa ylimpänä tuomioistuimena ja yhdenmukaistaisi korkotuki- ja aravalainajärjestelmiä koskevat muutoksenhakusäännökset muiden hallinnonalojen muutoksenhakusäännösten kanssa.

Lait on tarkoitettu tulemaan voimaan 1 päivänä tammikuuta 2016.

VALIOKUNNAN PERUSTELUT

Hallituksen esityksen perusteluista ilmenevistä syistä ja saamansa selvityksen perusteella valiokunta pitää esitystä tarpeellisena ja tarkoituksenmukaisena. Valiokunta puoltaa lakiehdotusten hyväksymistä muuttamattomina.

Yleistä

Valiokunta katsoo, että korkea vuokrataso erityisesti pääkaupunkiseudulla vaikeuttaa pieni- ja keskituloisten kotitalouksien mahdollisuuksia järjestää oma asumisensa tuloihin nähden kohtuullisin asumismenoin ja heikentää myös talouskasvun edellytyksiä laajemmin. Väestön ikääntyminen, kaupungistuminen, perhekoon pieneneminen, maahanmuutto ja uusimpana pakolaiskriisi ovat kaikki tekijöitä, jotka muuttavat asuntomarkkinoiden rakennetta ja vaikuttavat asuntotarpeen jatkuvaan kasvuun. Koska asuntotarjonta on ollut jo pitkään riittämätöntä kysyntään nähden, vaikeutuu vuokra-asuntotilanne edelleen, kun turvapaikanhakijoiden pysyvämpi asuttaminen tulee ajankohtaiseksi.

Valiokunta edellytti vuonna 2012 käsitellessään asuntopoliittista toimenpideohjelmaa, että asuntopoliittikan perusteista ja toimivuudesta tehdään kokonaisvaltainen selvitys toimijoista riippumattoman tahon toteuttamana. Ympäristöministeriö asetti arviota tekemään hankeryhmän, jonka raportti Asumisen tuki- ja verojärjestelmien vaikuttavuus valmistui 24.2.2015.¹ Raportti sisältää erityyppisiä kehittämisehdotuksia, joista osa toteutetaan käsiteltävänä olevaan hallituksen esityk-

Valiokunnan mietintö YmVM 3/2015 vp

seen sisältyvillä muutosehdotuksilla. Lisäksi ministeriö on saanut toimeksiannostaan laaditun ehdotuksen uudeksi ns. kymmenen vuoden välimalliksi², ja muitakin tarjontaan vaikuttavia, hallitusohjelmaan perustuvia ehdotuksia on valmisteilla, kuten yleishyödyllisyys säännösten kehittäminen.

Valiokunta toteaa, että asuntomarkkinoiden toimiessa tuetun asuntotuotannon tarve vähenee ja vuokrataso pysyy yleisesti kohtuullisena. Toimivat asuntomarkkinat edellyttävät, että tarjontaa on kysyntään nähden riittävästi, rakennusmarkkinoiden kilpailu toimii, kaavoitettua tonttitarjontaa on riittävästi eikä kuntien ja valtion rakentamisen ohjaus tarpeettomasti lisää rakentamisen kustannuksia. Kustannuksiin vaikuttaa myös hankkeeseen sitoutuva aika ja työpanos, joiden määrään on tarpeellista nopeasti vaikuttaa purkamalla vähemmän tarpeellista sääntelyä ja keventämällä rakentamisen lupaprosesseja kuitenkin laatua heikentämättä.

Tehtyjen selvitysten mukaan vuokrat ovat valtion tukemassa asuntokannassa alemmat kuin markkinavuokrat. Erityisesti Helsingin ARA-kannassa vuokrataso on kaupungin omistamissa vuokra-asunnoissa keskimäärin 6,1 euroa/m²/kk ja yleishyödyllisten toimijoiden omistamissa vuokra-asunnoissa noin 1,2 euroa/m²/kk matalampi kuin vastaavissa vapaarahoitteisissa vuokra-asunnoissa. Muualla kuin Helsingissä ja muissa suurissa kaupungeissa ero tuettujen ja vapaarahoitteisten vuokrien välillä pienenee nopeasti, ja paikoin, väestöään menettävillä alueilla, omakustannusperusteinen vuokra voi jopa ylittää markkinavuokran. Noin puolet kaikista Suomen vuokra-asunnoista on valtion tukemia ARA-vuokra-asuntoja. Puolet näistä on rakennettu Helsingin seudulle, ja muiden suurimpien kasvukeskusten osuus on noin 30 %.

Selvitykset osoittavat, että valtion tukemia vuokra-asuntoja omistavat yhteisöt noudattavat asuntojen vuokranmäärityksessä laissa säädettyä omakustannusperiaatetta, mutta erot johtuvat yhteisöjen erilaisista tavoista soveltaa omakustannusvuokrien määräytymisperusteita. Tästä johtuen on perusteltua muuttaa säännöksiä siten, että niissä asetetaan selkeästi rajat sille, mitä eria omakustannusvuokrilla voidaan kattaa ja miten suuria nämä erät voivat olla.

Hallituksen esityksen sisältämät muutokset tähtäävät erityisesti valtion tukemien vuokra-asuntojen vuokrien alentamiseen omakustannusvuokran määräytymisperiaatteita täsmentämällä muun muassa ehdotuksilla, jotka liittyvät korjauksiin varautumisen rajaamiseen, kilpailutusveloitteen kynnystason ylittävässä hankinnoissa ja vuokrien tasauksen rajoittamiseen normaalien ja erityisryhmäkohteiden kesken. Vuokrassa perittävän omistajan omarahoitusosuuden korko ehdotetaan rajattavaksi valtioneuvoston asetuksella nykyisestä 8 %:sta 4 %:iin. Valiokunta katsoo, että tähän liittyy riskejä. Se saattaa vaikuttaa yksityisten toimijoiden haluun toimia tuetuilla vuokra-markkinoilla. Valiokunta katsoo siksi, että koron puolittamisen tarkoituksenmukaisuutta arvioidaan jatkokesittelyn aikana.

Valiokunta katsoo, että mikään hallituksen esitykseen sisältyvä yksittäinen ehdotettu muutos ei sinällään vaikuta merkittävästi vuokratasoon, mutta kokonaisuutena toimenpiteet ovat oikeasuuntaisia ja pyrkivät alentamaan vuokratasoa tai ainakin hillitsemään sen nousua tulevaisuudessa. Lisäksi esitys parantaa valtion tukemien vuokra- ja asumisoikeusasuntojen vuokrien ja käyt-

1 Ympäristöministeriön raportteja 4/2015.

2 Hannu Rossilahden selvitysraportti 10.11.2015.

Valiokunnan mietintö YmVM 3/2015 vp

tövästikkeiden muodostumisen läpinäkyvyyttä. Keskeinen tavoite on myös pienentää eri toimijoiden välisiä eroja omakustannusvuokrien määräytymisperusteiden soveltamisessa ja siten edistää vuokralaisten yhdenvertaista asemaa.

Vuokrien taseus ja jälkilaskelmavelvoite

Vuokrien taseus on käytössä hyvin yleisesti ARA-vuokrataloyhteisöissä. Saman omistajan omistamien, korkotukilain tai aravalain nojalla lainoitettujen vuokratalojen ja vuokra-asuntojen vuokrat voidaan tasata. Tasaamisen tavoitteena on se, että vuokrat vastaisivat mahdollisimman hyvin asuntojen käyttöarvoa, eivätkä yhden kohteen vuokrat nouse kohtuuttomasti esimerkiksi peruserparannuksen jälkeen, koska kaikki kohteet osallistuvat peruserparannetun kohteen korjauskustannuksiin.

Hallituksen esityksessä ehdotetaan säädettäväksi vuokrataloyhtiöiden velvollisuudesta laatia jälkilaskelma yhteisö- ja taseusryhmäkohtaisesti. Valiokunta katsoo, että taseusryhmäkohtaisen jälkilaskelman edellyttäminen on perusteltua, sillä jälkilaskelmalla voidaan osoittaa, miten omakustannuseriaate on yhteisössä ja taseusryhmässä toteutunut. Jälkilaskelman osoittama ali- tai ylijäämä huomioidaan vuokranmäärityksessä seuraavien vuokranmäärityskausien aikana. Valiokunta korostaa vuokralaisen oikeutta saada selvitys omakustannuseriaatteen toteutumisesta painottaen samalla tarvetta säätää jälkilaskelman muodosta niin selkeästi, ettei se lisää tarpeettomasti hallinnollista taakkaa.

Valiokunta katsoo, että kohdekohtaista jälkilaskelmaa ei ole pidettävä perusteltuna, sillä omakustannuseriaatteen kohdekohtainen toteutuminen ei ole lainsäädännössä lähtökohtana eikä olennaista, kun vuokria yleisesti tasataan. Päinvastoin kohdekohtaisen laskelman esittäminen voisi antaa asukkaille väärän kuvan siitä, millä tavalla he voivat vaikuttaa vuokranmääritykseen. Kohdekohtainen jälkilaskelma aiheuttaisi myös vuokrataloyhteisöille tarpeetonta hallinnollista työtä, kun ne joutuisivat esittämään tietoja, joilla ei kuitenkaan tasauksen vuoksi olisi vuokranmäärityksen kannalta käytännön merkitystä. Valiokunta pitää tärkeänä, ettei vuokratalojen omistajille aseteta tarpeettomia uusia velvoitteita, jotta toimijoiden kiinnostus ARA-tuotantoon ei vähene. Sen sijaan asumisoikeustaloissa jo nyt edellytettävä talokohtainen jälkilaskelma on perusteltu, sillä asumisoikeusasuntojen osalta on laissa säädetty, että tiettyä osaa kustannuksista ei saa tasata muiden kohteiden kanssa. Jälkilaskelmavelvoitteiden toimeenpanossa on varmistettava, etteivät tiedonantovelvoitteet muodosta kohtuuttomia lisäkustannuksia ja järjestelmien muutoksiin varataan riittävä siirtymäaika.

Vuokrassa perittävän omarahoitusosuuden korko

Valiokuntakuulemisessa on tuotu esiin, että erityisesti vuokrassa perittävän omarahoitusosuuden koron puolittaminen myöhemmin annettavalla valtioneuvoston asetuksella voi käytännössä muodostua esteeksi uudelle korkotukiasuntotuotannolle. Valiokunta korostaa, että nykyinen korko on ollut käytössä kymmeniä vuosia ja se on huomattavan korkea nykyiseen yleiseen korkotasoon verrattuna. Koron laskemisen vaikutus vuokriin on suhteellisen pieni, sillä omarahoitusosuus on yleensä noin 5—10 % hankkeen kokonaiskustannuksista. Muutosta on siten tarkasteltava osana kokonaisuutta, eikä sillä yksittäisenä toimenpiteenä ole suurta merkitystä. Kaikkien selvitysten mukaan suurin este niin vapaarahoitteen kuin tuetun vuokra-asuntotuotannon rakentamisessa

Valiokunnan mietintö YmVM 3/2015 vp

Helsingin seudulla, jossa pula asunnoista on suurin, on pula kaavoitetusta tonttimaasta. Kaikki muut tekijät ovat tätä vähäisempiä ja vaikuttavat tilanteeseen osana kokonaisuutta.

Valiokunta korostaa tarvetta seurata, että hallituksen esitykseen sisältyvät muutokset eivät johda korkotuetun vuokra-asuntotuotannon tyrehtymiseen. Huomioon on kuitenkin otettava, että valtion tukemia tavallisia vuokra-asuntoja on rakennettu viimeisen 10 vuoden aikana keskimäärin vain noin 1 700 asuntoa vuodessa. Kuntayhtiöt ovat rakentaneet viime vuosina näistä hieman yli 70 %.

Lopuksi

Valiokunta korostaa lopuksi, että toimenpiteet kohtuuhintaisen vuokra-asumisen edistämiseksi ovat kiireellisesti tarpeen erityisesti Helsingin seudulla ja muissa kasvukeskuksissa. Asuntotuotannon kehitystä ja kysynnän kasvua on seurattava ja ryhdyttävä tarpeellisiin toimenpiteisiin toimijoiden kannustamiseksi siten, että kasvavaan kysyntään voidaan sopeutua. Valiokunta kiirehtiikin hallitusta valmistelemaan mahdollisimman nopeasti edellä mainitut lainsäädäntöehdotukset, joiden keskeisenä tavoitteena on nostaa kohtuuhintaisen vuokra-asuntotuotannon määrää.

VALIOKUNNAN PÄÄTÖSEHDOTUS

Ympäristövaliokunnan päätösehdotus:

Eduskunta hyväksyy muuttamattomana hallituksen esitykseen HE 99/2015 vp sisältyvät 1.—4. lakiehdotuksen.

Helsingissä 3.12.2015

Asian ratkaisevaan käsittelyyn valiokunnassa ovat ottaneet osaa

puheenjohtaja Satu Hassi vihr
varapuheenjohtaja Silvia Modig vas
jäsen Anders Adlercreutz r
jäsen Petri Honkonen kesk
jäsen Pauli Kiuru kok
jäsen Hanna Kosonen kesk
jäsen Rami Lehto ps
jäsen Eeva-Maria Maijala kesk
jäsen Kai Mykkänen kok
jäsen Riitta Myller sd
jäsen Martti Mölsä ps
jäsen Saara-Sofia Sirén kok
jäsen Katja Taimela sd
jäsen Ari Torniainen kesk

Valiokunnan mietintö YmVM 3/2015 vp

Valiokunnan sihteerinä on toiminut

valiokuntaneuvos Marja Ekroos

Valiokunnan mietintö YmVM 3/2015 vp

Vastalause 1

Perustelut

Kysyntäpaine vuokra-asuntoihin on jo hallitsematonta. Vuokra-asuntotuotannon ja tarjonnan riittämättömyys erityisesti kasvukeskuksissa johtaa vuokrien nousuun entisestään, eikä vuokralaisilla ole kykyä maksaa pyydettyjä vuokria. Tämä taas johtaa asumistukien hallitsemattomaan kasvuun ja valtion menojen kasvamiseen.

Hallituksen esityksen laiksi vuokra-asuntolainojen ja asumisoikeustalolainojen korkotuesta annetun lain muuttamisesta sekä eräiksi muiksi laeiksi yhtenä tarkoituksena on, että asumiskustannukset kohtuullistuvat valtion tukemassa asuntokannassa. Allekirjoittaneet kannattavat tätä tavoitetta. Käsittelyn yhteydessä on kuitenkin selvinnyt, että vaikutus vuokriin olisi marginaalinen, vain noin 0,20 euroa/neliömetri. Samalla kun vaikutus vuokrien kohtuullistamiseen olisi hyvin vähäinen, esitykseen liittyvä asetusmuutos, jolla omarahoitusosuuden korko puolitetaan, uhkaa radikaalisti vähentää vuokra-asuntotuotantoa. Asumisen tukijärjestelmää tulee kokonaisuudessaan uudistaa. Vuokra-asuntokäytössä pysyvästi olevan rakennuksen lainan pitkän korkotuen ehdot on saatava pysyvästi kilpailukykyisiksi ja rakentajia kiinnostaviksi.

Hallituksen esitykseen sisältyy useita kannatettavia ehdotuksia. Esityksessä mm. ehdotetaan, että vuokra- ja asumisoikeusasuntojen vuokrien ja käyttövastikkeiden määräytymisessä noudatettavan omakustannusperiaatteen säännöksiä muutettaisiin niin, että tuleviin korjauskustannuksiin varautumista rajoitettaisiin enintään kohtuulliseen määrään. Lisäksi esityksen liitteenä olevassa valtioneuvoston asetuksessa säädettäviä korkotukilainan ehtoja esitetään muutettavaksi siten, että korkotukilainojen lainanlyhennysten määrää lisättäisiin uusissa lainoissa ensimmäisten lainavuosien aikana. Muutoksen tavoitteena on lisätä korkotukijärjestelmän houkuttelevuutta toimijoiden keskuudessa. Muutos on perusteltu sekä omistajan että valtion riskinhallinnan kannalta, kun lainaa lyhennettäisiin nopeammin laina-ajan alussa. Lisäksi esityksessä ehdotetaan, että vuokratalon omistajalle säädettäisiin velvollisuus hankkiemiensa merkittävimpien kiinteistöhoitopalveluiden ja kunnossapitotöiden kilpailuttamiseen. Kannatamme näitä ehdotuksia.

Omarahoitusosuuden korko

ARA-vuokra-asuntojen omakustannusperiaatteen mukaan määräytyvissä vuokrissa on mahdollista periä korkoa omistajan kohteeseen sijoittamalle pääomalle eli omarahoitusosuudelle. Tällä hetkellä voimassa olevien asetusten ja päätösten mukaisesti asukkailta vuokrassa perittävä korko on enintään kahdeksan prosenttia.

Hallituksen esityksen liitteenä olevia valtioneuvoston asetuksia esitetään muutettavaksi siten, että omakustannusvuokrassa perittävän, omistajan omarahoitusosuudelle laskettavan koron enimmäismäärää alennettaisiin nykyisestä kahdeksasta prosentista neljään prosenttiin.

Korkotasoa tarkasteltaessa on syytä ottaa huomioon, että pääomaluonteinen omarahoitusosuus rahoitetaan usein velkarahalla, joka on käytännössä vakuudetonta ja siten hinnaltaan selvästi kalliimpaa kuin vakuudellinen tai takauksin turvattu laina. Esimerkiksi monissa kunnallisissa yh-

Valiokunnan mietintö YmVM 3/2015 vp

tiöissä ja kuntayhtymissä pääomaluonteisten lainojen korko on noin 6 %:n luokkaa tai se on kirjattu muotoon "valtion 10 joukkovelkakirjalainan korko lisättyinä jollakin prosenttiyksiköllä", eli korko on muodostunut vähintään 5 %:iin. Omarahoitusosuudelle maksettava korko ei siis voi olla pienempi kuin siitä rahoittajalle maksettava korko, sillä silloin pääoman sijoittaminen olisi tappiollista. Omarahoitusosuuden tappio-osuutta ei tiettävästi voi sisällyttää myöskään omakustannusvuokraan. Näin ollen omarahoitusosuudelle perittävän koron enimmäismäärän alentaminen voi käytännössä tulla esteeksi uusien pitkän korkotuen vuokra-asuntojen tuotannolle. Pahimmillaan tämä voi tarkoittaa, että yksityisten tahojen sijoitukset uusiin tuettuihin vuokra-asuntokoh-teisiin tulevat loppumaan.

Omarahoitusosuuden tuoton alentaminen ei saa koskea taannehtivasti vuokralayhtiön omistajalta otettuja lainoja. On kestävämpää ja huonoa sopimuspolitiikkaa, että muutokset tulisivat voimaan taannehtivasti.

Osana kokonaisuutta, jossa hallituksen asuntopolitiikan kokonaiskuva on epäselvä eikä esityksiä kuntien vuokra-asuntotuotannon edistämisestä ja pitkän korkotuen ehtojen pysyvistä parantamisesta ole näköpiirissä, olisi lyhytnäköistä alentaa tuoton tuloutukselle laskettavan koron enimmäismäärää neljään prosenttiin. Se tarkoittaisi, että vuokralainen ei vastoin esityksen tavoitteita voittaisi vuokran alentumisena, vaan päinvastoin häviäisi, kun vuokra-asuntotuotanto laskisi ja vuokrat tätä myötä nousisivat. Asuntorakentamisen tukijärjestelmien muutokset tulisi käsitellä yhtenä selkeänä kokonaisuutena.

Jälkilaskelmavelvoite

Esityksessä ehdotetulla jälkilaskelmalla varmistettaisiin, että vuokrilla on katettu vain sellaisia menoja, jotka ovat omakustannusvuokraa koskevien säännösten mukaisia. Jälkilaskelma tulisi olla mahdollisimman selkeä, jotta vuokralaisen mahdollisuus vertailla kustannuksia olisi todellinen. Jälkilaskelmasta tulisi käydä ilmi rahoituskulut ja hoitokulut mahdollisimman selkeästi. Näillä tiedoilla asukkaat tietäisivät, onko vuokraa kerätty riittävästi talon kulujen kattamiseen, ja kustannusten läpinäkyvyys paranisi. Vuokralaisen tiedonsaantimahdollisuuksia vuokran määräytymisestä sekä vuokrassa maksettavista kustannuseristä on kehitettävä tulevissa lainsäädäntö-hankkeissa.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotamme,

että hyväksytään kaksi lausumaa (Vastalauseen lausumaehdotukset).

Vastalauseen lausumaehdotukset

1. Eduskunta edellyttää, että hallitus ryhtyy toimiin hallituksen esityksen liitteenä olevan asetuserämuutoksen muuttamiseksi siltä osin kuin siihen sisältyy omien varojen koron puolittamista koskeva ehdotus, niin että kohtuuhintaisen asuntotuotannon edellytyksiä edistetään eikä heikennetä.

Valiokunnan mietintö YmVM 3/2015 vp

2. Eduskunta edellyttää, että vuokralaisen mahdollisuuksia saada tietoa vuokranmääräytymisestä sekä vuokrassa maksettavista kustannuseristä seurataan ja se turvataan esimerkiksi vuokrataloyhtiöille jälkilaskelmasta annettavaa ohjeistusta tarkentamalla.

Helsingissä 3.12.2015

Riitta Myller sd
Katja Taimela sd
Anders Adlercreutz r
Silvia Modig vas

Valiokunnan mietintö YmVM 3/2015 vp

Vastalause 2

Perustelut

Yhdyn vastalauseeseen 1 siihen sisältyvän 2. lausumaehdotuksen osalta.

Ehdotus

Edellä olevan perusteella ehdotan,

että hyväksytään vastalauseeseen 1 sisältyvä 2. lausumaehdotus.

Helsingissä 3.12.2015

Satu Hassi vihr